

Gündeme Dair (Sayı 17)

İçeriği Yazan: [Gökhan DAĞ](#) [1] Zaman: Çar, 12/08/2009 - 06:00

Gündem denilen şeyle, o kadar çok uğraşıyoruz, uğraştırılıyor ki, bazen yaşadığımız acıları, devrimleri, zaferleri bile unutabiliyoruz.

“Unutma, unutturma” diye acılarımızı geri plana ittiğimiz, bir nevi züğürt avuntusuyla artık depremden ölüm yok diye kükrediğimiz **17 Ağustos 1999** Depremi’ni ve deprem sonrasını o kadar çabuk unuttuk ki. Kimisi çıktı acil eylem planımız hazır dedi, kimisi çıktı İstanbul’da yıkıcı bir deprem olmayacak dedi. Kitlendik kaldık İstanbul’a. 17 Ağustos’un ardından gelen **Düzce Depremi**’ni hiç hesaba bile katmadık.

Depremde binlerce vatandaşını kaybeden Düzce’nin acılarını unutması için Düzce’yi bir anda il yapıverdik. Neymiş efendim ile (vilayete) daha çok önem verilmiş. Bu zihniyette olan bir yapılanmanın köyden kente göçü engelleyebilme ihtimali sıfır olduğundan kentsel sorunların en büyüğünü bugün İstanbul çekmekte.

İlerleyen sayfalarda deprem konusunda Türkiye’nin önde gelen uzmanlarından Naci Görür’ün dergimizle yapmış olduğu mülakatı okuyacaksınız. Mülakatı okuduğunuzda da nasıl bir geri plana itilmişle karşılaşacağınızı göreceksiniz. Ölüme terk edilişinizi, sessizliğe gömülme ihtimalinizi çok daha iyi anlayacaksınız.

“17 Ağustos’u unutma, unutturma.” Tabii, bu gündem denilen rezillik senin zihninde hala bir şeyler bıraktıysa.

Neymiş Mayıs’ın arazilerin temizlenmesiymiş. Gelecek on yıl içinde %62 olasılıkla gerçekleşeceği varsayılan İstanbul Deprem’i sonrası ölümleri temizleme, salgın hastalıkları yok etme ihaleleriyle karşılaştığımızda (ölmezsek tabii ki) unutma, unutturma çığlıklarımız, bir sonraki unutma olayına dek tekrar hatırlanacak.

Büyük Taarruz’un zafere dönüştüğü **30 Ağustos’un** yıldönümünü kutlayacağız birkaç gün sonra.

Askeri geçit törenleri olacak. Töreni izleyenler konjonktür sebebiyle geçenleri şanlı ordumuz yerine, olası darbeciler olarak nitelendirecekler.

Abdullah Öcalan denilen teröriste “Sayın” diye hitap eden DTP milletvekillerinin Kürt sorununu çözmek için girişimlerini dinleyeceğiz. Kim vasıtasıyla? Başka bir “Sayın”cı Recep Tayyip Erdoğan vasıtasıyla.

Muhatap alanla, muhatap olanın Kürt sorununu çözmesi için bekleyeceğimiz sanılıyorsa, bu yanlış bir algılamadan ibarettir deyip 30 Ağustos’un Zafer çığlıklarını duymayı arzulayacağız.

Kim mi?

Biz, yani bu ülkeye gönül verenler.

Ağustos ayında Çanakkale Savaşı’nı tekrar hatırlayacağız. Çanakkale Anıtı’nın açılışının 49. yılında şehitlerimizi bir daha anacağız. Bu toprakları nasıl savunduklarını özümseyip gündem denilen yapay şeyi, gündemi yaratanları nasıl defedeceğimizi öğreneceğiz.

Vatan haini, Osmanlı Padişahı zihniyetinde hareket edip ülkeyi satanları bulmak için Ağustos ayında başlamış İkinci Dünya Savaşı’nı irdedeleyeceğiz. O dönemde yapılan ikili anlaşmaları, bugün yapılan ikili anlaşmalarla kıyaslayıp neden Irak’taki Amerikan askerlerine dua ettiğimizi bir daha anlayacağız. Nasıl mı? Yaratılan gündemin neden yaratıldığını özümseyerek.

ABD’nin, Japonya’ya atom bombası attığı Ağustos ayı içerisinde, ABD’nin nükleer silaha karşı mücadelesini gündemde yaşanan yapay tartışmalarla hatırlayabilmeyi umuyorsak bence yanlış bir beklenti içerisine düşmüşüz demektir. “Sadece kendine hak bilmek” denilen şeyin ülkemizde yarattığı emperyalist baskıyı gündemle uğraşarak nasıl defedeceğimizi bir türlü öğrenemediğimiz şu gün(ler)-de, **Pakistan’ın bağımsızlığını kazanışının yıl dönümünü** de hatırlamayacağız. Çünkü bileceğiz ki yapay gündem tartışmalarıyla Pakistan bugün çoktan bağımsızlığını kaybetti.

Kısacası başka ülkelerin yapay gündemlerini çok iyi göreceğiz; fakat iş başımıza birikti mi gündem denilen şeyin ne olduğunu bir türlü anlayamayacağız.

Bahsettiğim gibi, “unutma, unutturma denilen şeyi unutacak, zaferler kazanan şanlı ordumuzun başarılarını unutup onları darbeci olarak göreceğiz, Kürt sorununa bakışı daha dünden belli olanın, bugün Kürt sorununu çözmesini bekleyecek kadar bizleri uyuşturan şeyin yapay gündem olduğunu göremeyeceğiz. Üstelik başka ülkelerin yapay gündemlerle yıkıldıklarını göz göre göre, görerek ve bilerek.

Bugüne değin Gündeme Dair adlı köşemde, kendimce, hep gerçekleri göstermeye çalıştım. Bazen yanıldım; ama çoğunlukla haklı çıktım. Gururum bazı arkadaşlarıma gerçekleri göstermekten, hüznüm hala bazı arkadaşlara gerçekleri anlatamamaktır.

Bahsettiğim üzere, bizi bahsetmemeye, bilmemeye, “unutma, unutturma” söylemlerimizi bile unutturmaya şartlanmış yapay gündemi irdelemek, onun yapaylığını gün yüzüne çıkarmak gerçek gündem maddelerimizin ne olduğunu sorgulamamıza neden olacaktır. O nedenle bu yazıda vakit, yapay gündemden yola çıkarak gerçek gündemi gösterme vaktidir.

Kürt Sorunu

Kardeşin, kardeşini vurduğu ölenlerden birinin şehit, diğerinin terörist olduğu bir Türkiye’yi her haldeki bu ülkeye gönül vermiş olan hiç kimse tasarlamadı. Aylardan beridir yazdığımı tekrar yazayım:

“Her faşist yapılanma karşısında bir faşist yapılanmayı doğurur ve bu yapılanmaların içinde bulunan kandırılmışlar ölerек veya sakat kalarak faşizmin daha da sertleşmesine neden olur.”

Durum faşizmin doğurduğu ranttan pay alanların mevcut olduğu bir durumu işaret ettiğine göre, ortada bir kandırılmışlar ordusunun varlığı kesindir. Kandırılmış olanlar ise siyasi partilerin kışkırtmaları, teşvikleri sonucu bu yola baş koyduğunu sanan bireylerdir.

Bugün paylaşım sitelerinde, sosyal arkadaşlık sitelerinde ölen PKK’lı teröristlerin cesetleriyle vatan sevgisi gösterisi yapanların karşılarında ölen vatan evlatlarının, Türk askerlerinin cesetlerini gösteren hainler bulunmaktadır. Bu işlev karşısında elde edilen haz miktarı delikanlılığın saydam pelerini üstüne geçirmiş sahte yiğitler yaratır ki, bu yiğitler kandırılmışlar ordusunun yedek askerleri olarak toplum içinde gezinir ve gerilim yaratırlar. İşte bunlar yazının başında belirtilen “unutma, unutturma” işlevini zerre kadar umursamayan bir topluluğa işaret ederler.

Cebini vatanperver kanı ve terörist leşiyile dolduran yapay gündemci, gerçek gündemimiz olan birlik ve kardeşliği ayaklarının altına aldığı vakit elde ettiği tek şey sonsuz haz duygusudur. Bu insanlar vatanın köpekliğini bile yapamayacak acizlikleriyle gençlerimizin akbabalığını yapmaktadırlar. Kalleştirler.

Bugün de Kürt sorununa çözüm önerileriyle İmralı’dan gelecek cevaba endeksli olanlar faşizmin kokusunu, tütsü tadında almakta olan kıyırık bedenler değiller de nedirler?

Baktığınız zaman dinci basın Kürt sorununu, Kürt sorunu olarak değil, demokratikleşme adımları olarak lanse eder ve yapılan işlerle övünür. Bu madem övünülecek bir şeydir, o zaman neden adına Kürt sorunu denmekten kaçınılır; ya da madem adı söylenmeyecek derece bataklık canavarı olan böyle bir sorundur o zaman neden bu tarz bir işe giriliir.

Böyle bir basın, yani yandaşı olduğu adayı savunan, yandaşı olmadığı adayı ıssız ilan eden bir basın ülkeye ne kazandırabilir. Tabii bir burun sümkürüğünü kazanım olarak görüyorsanız o başka.

Gerçek gündem bizim kardeşliğimizin gündemidir. Hakkari’de, Şırnak’ta, Batman’da, Tunceli’de bana tarımsal ürün yetiştiren kardeşimle, benim verdiğim vergiyle yatırım bekleyen, beni kardeş görenin kardeşliğinin sağlanmasıdır gerçek gündem.

Meclis Başkanımız Değişti

Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin yeni başkanı Mehmet Ali Şahin oldu. Köksal Toptan’ın yerine göreve başlayan Mehmet Ali Şahin, göreve gelir gelmez tarafsız olacağına dair söz verdi.

Daha yerel seçimler öncesi söyledikleriyse benim hala kulaklarımda:

“İktidar partisinin belediyelerine oy verin. Böylece daha iyi hizmet alırsınız.”

Ama gerçekten de TBMM Başkanımız gelir gelmez tarafsızlığını göstererek milletvekillerinin TOKİ’den konut almasını sağlayacak çalışmalar başlattı. Kısacası işte tarafsızlık budur dedirtti.

Sayın Şahin hiç kusura bakmasın. Ne spor, ne de adalet bakanırken ben hiç tarafsız davrandığımı göremedim. Meclis başkanırken de bu sorun büyük olasılıkla devam edecektir.

İşin ilginç yanı iktidar partisi ve muhalefet partilerinin seçim öncesi ve sonrası davranışlarıdır. Ana muhalefet partisi TBMM Başkanlığı için eski başkan Köksal Toptan’ın aday olmasını istemiş, MHP buna destek vermiş; fakat AKP muhalefet partilerinin uzlaşmadan yana olmadığını belirterek Mehmet Ali Şahin’i aday göstermiştir. Kısacası adayını dayatmış, sonrasında ise işin içinden onlar uzlaşmadılar diyerek çıkmıştır.

Netice itibarıyla Mehmet Ali Şahin, TBMM Başkanı olmuştur. Kendisine yeni görevinin hayırlı olmasını diliyoruz. Nihayetinde kendisi TBMM Başkanı olmasının yanında Cumhurbaşkanlığı makamının boşalması durumunda o göreve vekalet etmeye de hak kazanmıştır.

Kabineden dışlanan birisi için piyango denilebilecek bir şey olsa gerek.

Gelelim Kamer Genç’e. Daha önceki milletvekilliklerinde yaptıklarıyla bu seçimde hak etmediyse de, bugün yaptıklarıyla bence TBMM Başkanlığı’nı en çok hak eden isimdi.

Bu ay bana ayrılan yerin sonuna gelmiş bulunuyorum. Daha yazılacak çok şey var tabii. Mesela Bülent Arınç'ın oğlunun, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı Rıfat Hisarcıkloğlu'nun siyasi danışmanı olması, Rize'de Atatürk Stadı'nın yıkılarak yerine Tayyip Erdoğan Stadı'nın yapılmak istenmesi vs.

Affınıza sığınıyorum. Gelecek sayımızda görüşmek üzere.
Esen Kalın.

Gokhan.Dag@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

Kaynak URL (19/05/2024 - 18:48 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/gundeme-dair-sayi-17>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/gokhan-dag>